



ANDERS WESSTRÖM

1720–1781

Sinfonia prima

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Andreas Edlund

Levande muskarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande muskarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemuskarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande muskarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2200/Edition no.2200
2018
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Muskarv
979-0-66166-701-8

Levande muskarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Sinfonia

1

Anders Wesström
(1720–1781)

Allegro

2 Oboi

2 Fagotti

2 Corni in D

Violino I
p sempre

Violino II
p sempre

Viola
p sempre

Basso
p sempre

6 7 6



8

VI. I
tr

VI. II
tr

Vla

B.
tr

6 7 6 4 3

16 I.
Ob. *f*
a 2
Fag. *f*
Cor. (D) I. *f*
VI. I *f*
VI. II *f*
Vla *f*
B. *f*

9/4 3 9/4 3 9/4 3 4/2 3 4/2 3 4/2 3



20
Ob. *f*
Fag. *f*
Cor. (D) *f*
VI. I *f*
VI. II *f*
Vla *f*
B. *f*

6/4 3 6/4 3 6/4 3 9/4 3 9/4 3 9/4 3

24

Ob.

Fag.

Cor. (D)

Vl. I

Vl. II

Vla.

B.

ff

ff

ff

ff

ff

ff

4 3 4 3 4 3
2 2 2 2

6 3 6 5 6 6
4 3 5 3 4 5
3 3



28

Ob.

Fag.

Cor. (D)

Vl. I

Vl. II

Vla.

B.

6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 5 7 6 7 6 3
4 5 4 4 5 4 5 4 5 3 9 6 7 4 3
3 5 4 3 5 3 5 4 3 3

32

Ob.

Fag. a 2 I. *p*

Cor. (D) *p* solo

VI. I

VI. II

Vla

B.

7 6 7 6 3
9 4 4 3



40

Ob. *p* *

Fag.

Cor. (D) *tr*

VI. I

VI. II

Vla

B.

* Alternative (see critical commentary):

48 I.

Ob. *f*

Fag. *f* a 2

Cor. (D) I. *f*

VI. I *f*

VI. II *f*

Vla *f*

B. *f*

$\frac{9}{4}$ $\frac{3}{3}$ $\frac{9}{4}$ $\frac{3}{3}$ $\frac{9}{4}$ $\frac{3}{3}$ $\frac{6}{4}$
 $\frac{4}{2}$

52

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.

6 $\frac{6}{4}$ $\frac{6}{3}$ $\frac{6}{4}$ $\frac{6}{3}$ 6 $\frac{6}{4}$ $\frac{4}{3}$ #

56

Ob.

Fag. a 2

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.

p *f* *p*

p *f* *p*

p *f* *p*

p *f* *p*

p # *f* *p*



60

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.

f *p* *f* *p*

f *p* *f* *p*

f *p* *f* *p*

f *p* *f* *p*

6 *f* *p* 6 *f* 6 *p*

64

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla.

B.

f *p* *f*

6 *f* # 6 *p* # *f* 6



68

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla.

B.

p *p*

6/4 5/3 6/4

72

Ob.

Fag. a 2 *p*

Cor. (D)

VI. I *p*

VI. II *p*

Vla *p*

B. *p*

6 6 6

5 5



78

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.

86

Ob.

Fag.

Cor. (D)

Vl. I

Vl. II

Vla

B.

f

tr

f

f

f

tr

f

6 7 8

92

Ob.

Fag.

Cor. (D)

Vl. I

Vl. II

Vla

B.

6 4 7 9 6 6 6 6 4 6 3

96

Ob. *

Fag. a 2 *p*

Cor. (D) *p*

VI. I *p*

VI. II *p* *tr*

Vla *p* **

B. *p*

7/4 6 7/4 # 6/4 3 6/4 3 6/4 6/4 3# # 6/4 # 6/4



103

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I solo

VI. II

Vla

B.

3# 7 6/4 #

* Alternative (see critical commentary):

** Alternative (see critical commentary):

108 a 2

Fag. VI. I VI. II Vla B.

112

Fag. VI. I VI. II Vla B.

7 # 6 4

116

Fag. VI. I VI. II Vla B.

6 4 3 # 6 5

120

Ob.

Fag. *a 2*

Cor. (D)

Vl. I *tr*

Vl. II

Vla

B.

f *p*

p *f* *p*

f *p*

4 3 6 7



126

Ob.

Fag.

Cor. (D)

Vl. I

Vl. II

Vla

B.

p

6 6 6

132

Ob. I.

Fag.

Cor. (D) I.

VI. I.

VI. II.

Vla.

B.

f

f

f

f

f

6 4 3 9 7

138

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I.

VI. II.

Vla.

B.

9 7 4 3 4 3 9 7 9 7 9 7 9 7 9 7 9 7

142

Ob. *a 2*

Fag. *a 2*

Cor. (D) *a 2*

VI. I

VI. II

Vla

B.

6/4 3 6/4 3 9/7 3 6/4 3 6/4 3 9/7



146

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.

2

Andante

Fagotto obbligato

Violino I

Violino II

Basso

p sempre

pizz.

p sempre

Fag.

VI. I

VI. II

B.

p sempre

Fag.

VI. I

VI. II

B.

p sempre

19

Fag.

VI. I

VI. II

B.



24

Fag.

VI. I

VI. II

B.



29

Fag.

VI. I

VI. II

B.

34 1. 2.

Fag. *f p f p*

VI. I *f p f p*

VI. II *p f p*

B. arco *p f p*

3

Allegro

2 Oboi *tr*

2 Fagotti a 2

2 Corni in D *tr*

Violino I *tr*

Violino II *tr*

Viola

Basso

6

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.



11

Ob.

Fag.

Cor. (D)

VI. I

VI. II

Vla

B.

Fine

17

Ob.
Fag.
Cor. (D)
Vl. I
Vl. II
Vla
B.



1

23

Ob. I
Ob. II
Fag.



29

Ob. I
Ob. II
Fag.

35

Ob. I

Ob. II

Fag.



41

2 Più moderato

Ob. I

Ob. II

Fag.

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc. obl.



46

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

50

VI. I

VI. II

Vla

Vc.



54

VI. I

VI. II

Vla

Vc.



58

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

3 [A tempo]

62

Fag. I

Fag. II

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

B.

tutti

tr



68

Fag. I

Fag. II

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

B.

tr

4

85

Fag. I solo *

Fag. II solo

B.

91

Fag. I

Fag. II

VI. I

VI. II

Vla

B.

97

Fag. I Da capo al fine

Fag. II

VI. I

VI. II

Vla

B.

* Alternative (see critical commentary):

Anders Wesström

Anders Wesström föds år 1720 eller 1721 och får sin första musikaliska utbildning av fadern, som var organist. Som 13-åring övertar han faderns tjänst som organist i Hudiksvall efter att denne avlidit i lungsot. Parallellt bedriver han juridikstudier i Uppsala och presenterar år 1744 avhandlingen *De abdicatione regia*, där han studerar ett antal kungliga tronavsägelse.

Efter detta beger sig Wesström till Stockholm och får plats som auskultant vid Svea hovrätt samt extraordinarie violinist i Hovkapellet. Båda dessa tjänster är dock oavlönade och Wesströms ekonomi är länge mycket ansträngd. Antagligen ägnar han sig åt privatundervisning. År 1756 får Wesström permission från Hovkapellet för att studera på kontinenten. Wesström beger sig först till Tyskland och Dresden där han möter den unge Johann Gottlieb Naumann, som han sedan tar med sig på den fortsatta resan till Italien. I Padua börjar Wesström studera för violinisten och tonsättaren Giuseppe Tartini, och återvänder till Stockholm hösten 1760.

Nu börjar Wesström framträda som solist vid konserter i huvudstaden och på konsertresor, under vilka han framför både ny musik som han medfört från Italien och egna verk. De ekonomiska bekymren verkar äntligen vara över.

I februari 1773 ansöker Wesström om avsked från Hovkapellet med pension för resten av livet, som han beviljas. Våren 1774 försvinner Wesström från offentligheten. Troligtvis beror detta på tilltagande alkoholmissbruk – från och med nu går det snabbt utför. Wesström hade efter avskedet fortsatt kvittera ut full lön, och när detta uppdagas beslutas att Wesström blir utan pension de kommande fem kvartalen.

En möjlighet att lösa den ekonomiska situationen dyker upp 1776 – Wesström söker en tjänst i Gävle som organist och musiklärare vid stadens gymnasium. Wesström är den enda sökanden. Han får tjänsten, men infinner sig inte till tjänstgöring. När han till slut kommer är han ovårdad och i dålig kondition. Hans befogenheter inskränks och klagomålen hopar sig. Julen 1780 är han särskilt våldsam och i januari avviker han till Stockholm med följen att han blir avskedad och åtalad. Innan den påföljande rättegången avslutas reser han till Uppsala där han avlider den 7 maj 1781 i frossa och gulsot.

Bland Anders Wesströms bevarade verk finns bland annat uppfinningsrika solosonater, sinfonior och stråkkvartetter influerade av Sammartini och Haydn. Wesström var en av sin tids främsta svenska violinister.

© *Mårten Nehrfor*s Levande musiker

Sinfonia prima, D-dur

Även om det inte finns belagt någonstans så komponerade Anders Wesström förmodligen denna första sinfonia någon gång under senare delen av 1760-talet. Sannolikt framfördes den också på någon, eller några, av de konserter han gav såväl i Sverige som utomlands vid den här tiden.

Som den mesta av Wesströms bevarade orkestermusik är den första sinfonian komponerad med fokus på instrumentens konserterande snarare än några formella mål. Den består av tre satser och inleds med ett allegro. Efter en attraktiv liten öppningsmelodi i stråket blommar hela orkestern ut i sprudlande sextondelar. Därpå följer ett soloparti för hornen med ett kortare oboeinpass, varpå hela orkestern återkommer med sextondelskaskaderna. Sedan är det fagotternas tur att hamna i centrum, och efter ytterligare en sextondelspassage en soloviolin. Efter det återkommer öppningsmelodin, och sedan avslutas satsen med en sista sextondelskaskad.

Det därpå följande andantet bjuder på ett känslösamt solo för fagott, ackompanjerad endast av lågmälda stråkar där understämmorna till stor del spelar pizzicato. Man kan nästan gissa att Wesström hade tillgång till en särskilt skicklig fagottist när han komponerade sinfonian.

Sinfonian avslutas sedan med ett sprittande allegro assai i 6/8-delstakt. Precis som i första satsen står växlandet av klangbild i centrum, men här är det hela uppbyggt som

ett regelrätt tema med variationer. Efter det inledande temat följer först en variation för träblåset, därpå en variation med soloviolin i centrum, och sedan en med de lägre stråkarna i fokus. Därefter öppnar Wesström plötsligt dörren till mellansatsens klangvärld och bjuder på en fagottduett med sparsmakat stråckackompanjemang. Avslutas gör dock satsen lika sprittande som den inleddes, med temats återkomst.

Utmärkande för hela sinfonian är att dess olika teman aldrig utvecklas nämnvärt. Wesström fokuserar i stället på att variera sitt musikaliska material genom att växla instrumentation och klangbild.

© *Mårten Nehrfor*s, Levande muskarv

Anders Wesström

Anders Wesström was born in 1720 or 1721 and received his first musical training from his father, who was an organist. At the age of 13 he took over his father's position as organist in Hudiksvall upon his death by tuberculosis. In parallel he studied law in Uppsala and presented his dissertation in 1744, *De abdication regia*, in which he studied a number of royal abdications.

Wesström subsequently made his way to Stockholm and was given the position of trainee at the Svea Court of Appeal, and also found work as a temporary violinist in the Royal Court Orchestra. Both of these positions were unpaid, however, and Wesström's private economy was tight. He likely also took on private students. In 1756 Wesström received permission from the Royal Court Orchestra to study on the continent. Wesström first went to Dresden, where he met the young Johann Gottlieb Naumann, who he then brought along on his continued journey to Italy. In Padua Wesström began studies with the violinist and composer Giuseppe Tartini, and returned to Stockholm in the autumn of 1760.

At this point Wesström started to perform as a soloist at concerts in the capital, and on concert tours, during which he performed new music he had brought home from Italy, and his own works. His economic difficulties were finally over.

In February of 1773 Wesström applied for retirement from the Royal Court Orchestra with a lifelong pension, which he was granted. In the spring of 1774 Wesström disappeared from public life. This was likely due to alcohol abuse – and from here on it quickly spiraled out of control. Wesström had continued to take out a full salary after retiring, and when this was discovered it was decided that he would not receive any pension for the coming five quarters.

A possible solution to his economic situation appeared in 1776 – Wesström applied for a position in Gävle as organist and music teacher at the city's secondary school. Wesström was the only applicant. He got the position but seldom appeared for duty. When he did come to work, he was unkempt and in poor condition. His authority was then restricted and complaints about him began to pile up. At Christmas 1780 he was particularly violent and in January of 1781 he absconded for Stockholm and was consequently fired and charged. During the court case that followed he travelled to Uppsala, where he passed away on 7 May 1781 with a fever and jaundice.

Wesström's preserved works include innovative solo sonatas, sinfonias, and string quartets influenced by Sammartini and Haydn. Wesström was one of the foremost violinists of his time.

© *Mårten Nehrfor*s, Levande muskarv. Transl. *Nicole Vickers*

Sinfonia prima, D major

Although there is no concrete evidence of this, Anders Wesström likely composed this first sinfonia sometime in the latter part of the 1760s. It was also likely performed at one or several of the concerts he gave in Sweden and abroad during this time.

As is most of Wesström's extant orchestral music, this sinfonia is composed with a focus on the instruments' concertising rather than any formal goals. It comprises three movements and starts with an allegro. After an attractive little opening melody in the strings, the whole orchestra blooms into exuberant semiquavers. From there a solo passage in the horns follows with a shorter interjection by the oboe, after which the whole orchestra returns with cascading semiquavers. The bassoons then have a turn in the spotlight, and after another passage of semiquavers, a solo violin. The opening melody then returns, and the movement is ended with one last cascade of semiquavers.

The following andante movement proffers a stirring solo for bassoon, accompanied only by subtle strings, where the lower voices largely play *pizzicato*. One can almost assume that Wesström had a particularly gifted bassoonist at his disposal when he composed the sinfonia.

The sinfonia concludes with a sprightly allegro assai in 6/8. Just as in the first movement, changes in the tone colour are central, but here the movement is constructed as a proper theme and variations. After the initial theme a first variation for the woodwinds follows, next a variation centred on solo violin, and then one focusing on the lower strings. Then Wesström suddenly opens the door to the middle movement's tone character and offers up a bassoon duet with sparse string accompaniment. The movement ends, however, as energetically as it began, with the return of the theme.

Salient to the whole sinfonia is that its various themes are never developed significantly. Wesström instead focuses on varying his musical material by changing instrumentation and tone colour.

© *Mårten Nehrfor*s, Levande musikarv
Transl. *Nicole Vickers*

Kritisk kommentar

Källmaterial

Partitur i autograf (**A**), samt en uppsättning stämmor (**S**) – Vl. principale, primo, secondo, Violetta, Vc. obbligato, Basso, Violone, Ob. primo et secondo (en stämma med två notrader), Cor. primo et secondo (idem.), Fag. primo obbligato, Fag. Secondo. H/N 61, S-Skma. Alströmer saml. 170:17.

A är sparsamt försedd med nyanser. I sats 2 och 3 finns inga nyanser alls. I sats 1 finner vi:

t 1 *piano sempre*

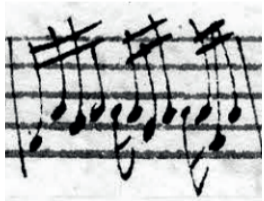
t 16 *forte*

t 57-66 *pia: for: pia: for: pia: for: pia: for:*

S är däremot mer välförsedd med nyanser i stråk- och fagottstämmorna i sats 1 och 2. I oboe- och hornstämmorna finns dock inga nyanser överhuvudtaget, förutom oboernas *piano* i t 68, sats 1.

Generalbas finns i första satsen i **A**, men är inte överförd till någon av basstämmorna i **S**. Satsnumren är tillagda i utgåvan.

Allegro (sats 1)

| Takt | Instrument | Kommentar |
|---------------------|------------|---|
| 1, 3, 9, 11, 13, 14 | Vl. | Källorna har punkterad 4-del följd av 16-del. Ändrat till dubbelpunktering i utgåvan. Samma gäller för parallellställen från t 75- (B., Fag.) och t 122-. |
| 16 | Fag. | Ingen indikation i A om att Fag. skall spela med i Basso-stämman, S har musiken i fråga för båda Fag. |
| 16- | Cor. | 1) Bågarna skiljer sig åt mellan A och S . Utgåvan följer S som är tydligast. 2) Cor II är unison med Ob II i S . |
| 32 | Cor. | Hela takten struken i S . |
| 33 | Cor. | <i>p</i> överfört från Fag. t 34. |
| 41-44 | Ob. | A och S skiljer sig åt. Versionen från S presenteras i utgåvan som fotnot/ossia. <i>p</i> tillagt, överfört från Fag. t 34. |
| 46 | Cor. | Cor. I har punkterad 4-del, ändrad till dubbelpunkterad i utgåvan. Cor. II har punkterad 4-del + 8-del. Rytmen har i utgåvan synkroniserats med Cor. I. |
| 68- | Vl. | A är otydlig i t 68, samt har följande i t 70 (endast just denna takt):  Utgåvan följer S , som har samma notation genomgående. |
| 74:3 | Basso | A har c#1. Utgåvan följer S . |
| 96-99 | Ob. | A och S skiljer sig åt. Versionen från S presenteras i utgåvan som fotnot/ossia. |
| 95-103 | B., Fag. | A har inget oktavsprång utan stannar kvar i lågt läge hela passagen, men med en 8va bassa-markering i takt 101. Utgåvan följer S , som är samstämmig utom Basso som oktaverar från 95:3. |
| 100-103 | Vla | A och S skiljer sig åt. Versionen från S presenteras i utgåvan som fotnot/ossia. |
| 128 | Basso | A har c#-a-d. Utgåvan följer S . |

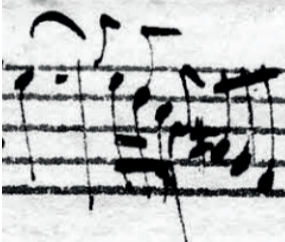
Andante (sats 2)

I fagottsolostämman förekommer en del överstigande intervaller. I utgåvan återges källmaterialet precis som det är, men det bör påpekas att b skulle kunna utföras som h i takterna 4, 28 och 32, samt f som f# i takt 12.

| Takt | Instrument | Kommentar |
|------|------------|--|
| 1-39 | Basso | Basstämman saknas i partituret. Införd i utgåvan från S . |

Allegro assai (sats 3)

Delarna är numrerade i källan. Denna numrering har införts som repetitionssiffror i utgåvan.

| Takt | Instrument | Kommentar |
|-------|---------------|---|
| 23u | Ob. I | A har upptakten, saknas i S . |
| 43 | Vla, Vc. obl. | S har <i>più moderato</i> . Införes i utgåvan. |
| 43-62 | Basso | A specificerar inte vilka som spelar här, men i S återfinns vi detta parti endast i Vc. obbligato. Infört i utgåvan. |
| 63 | Vl. I | S har <i>p</i> , borttaget i utgåvan. |
| 73-74 | Fag. | Drillen överförd från övriga baslinjespelare. |
| 62-84 | Fag. II | Fagott 2 saknas helt i A , tillagd från S i utgåvan. |
| 88 | Fag. I | Utgåvan följer S , i A ser det ut så (presenteras som fotnot/ossia i utg.):  |